గ్లోబల్-లోకల్ కథలు

- వెల్చేరు చంద్రశేఖర్

గ్లోకల్ విలేజి అను పంచ మహా పాతక పట్నం.

గ్లోబల్ విలేజి అంటే మొత్తం ప్రపంచాన్ని కొత్త కొత్త ఎల్కక్ట్రానిక్ సంచార సాధనాల ద్వారా దగ్గర చేస్తూ లేదా కలుపుతూ, ఒకదానిమీద ఒకటి లేదా ఒకరి మీద ఒకరు సాంఘికంగా, ఆర్థికంగా, రాజకీయంగా ఆధారపడి బతికే రోజువారీ బతుకుల్నే గ్లోబల్ విలేజర్స్ అని, వారు అలా నివసించాలని శాసించే పరిస్థితులు కల్పించబడిన ప్రతి పట్నాన్ని గ్లోబల్ విలేజ్ అని అనవచ్చు.

అయితే గ్లోబల్‌గా ప్రకృతులు వికృతులు ఉన్నై, ప్రకృతుల్లో విలువైన చదువు, వికృతుల్లో అమ్మకానికి చదువు, ప్రకృతుల్లో నైతికంగా డబ్బు వికృతుల్లో "దొనెంబరీ '. ఇలా గ్లోబల్ - లోకల్ కలిసి గ్లోకల్ అవుతుంది. గ్లోబల్ వాల్యూస్‌ని లోకల్‌గా ఆపాదిస్తే అది గ్లోకల్ అవుతుంది అనుకోవచ్చు. అంటే గ్లోబల్‌గా సెక్స్ అత్యవసరవస్తువు అయితే లోకల్‌గా దాన్ని ఇన్‌డీసెంట్‌గా ఎలా ఏర్పాటుచేసుకోవాలి! అవసరం ఎలా తీర్చుకోవాలి. ఈ కొత్త వాల్యూ డెవలప్ అయిన చోటుని గ్లోకల్ విలేజి అనచ్చు, అదన్నమాట! అలాగే ఇంగ్లీషు గ్లోబల్‌గా ఎంత అవసరమో, లోకల్‌గా ఇంగ్లీషు స్కూలు నడిపేవాడికి తెలుస్తుంది. గ్లోబల్ గా రియల్ ఎస్టేటు ఇండస్ట్రీస్ పెరుగుదల కావాలి. కొన్ని దేశాలతో మనం పోటీపడాలి. లోకల్‌గా వాటిని విలువలు పెంచి వాటిని సాధించడానికి మనం ఏ విలువల్ని పణంగా పెడుతున్నాం అన్నది ఒక రూపాయి ప్రశ్నగా కాక, డాలరు ప్రశ్నగా మారి మన బుర్రని తింటోంది. అందుకే ఈ కథలు.

"ఉద్యోగం"

ఈ రోజు ఇది రెండోసారి నేను చైర్మన్ ఎదురుగా కూచోడం, సుముఖంగా లేదు. మొహం చిటపట్లాడుతోంది. పొద్దున్న ఎందుకు పిలిపించాడో, తెలీదుగానీ, మా డిపార్టుమెంటు గురించి మాట్లాడ్డానికి అన్నట్టు అర్థం అవుతోంది. కానీ డిపార్టుమెంటులో కొంతమంది బాగా పని చెయ్యడం లేదని అన్నాడు. ఎవరు అన్నది చెప్పలేదు. ఇప్పుడు పిలిపించింది కూడా అందుకే, ఎవరేనా పని సరిగా చెయ్యలేదు అన్నదానికి కొలమానం ఏమిటి? అది చైర్మన్‌కి ఎలా తెలుస్తుంది? నాకెలా తెలుస్తుంది?

అసలు ఏదేనా తెలిసిందా? డిపార్టుమెంటులో ఉన్న ఇరవైమందిలో ఎవరు పని చెయ్యడంలేదు. వాళ్ళు ఏ పనినైనా ఎఫిషియంటుగా చేస్తున్నారా? లేదా? తెలుసుకోడం ఎలా? సరే తెలుసుకుని ఏం చెయ్యాలి?

వాడ్ని ఉద్యోగంలోంచి తీసెయ్యగలమా? ఇది ప్రైవేటు సంస్థ కాబట్టి, తీసేసే హక్కు వీళ్ళకుంది. కానీ ఉద్యోగం పోగొట్టుకున్న వాడి సంగతి వాడు దీనికి సిద్ధపడతాడా? నీ ఉద్యోగం రేపట్నుంచీ ఉండదు. అంటే ఊరుకుంటాడా?

నెలనెలా ఎంతో కొంత చేతికొస్తుంటేనే, చాలీచాలని జీవితం.

ఈ పట్నంలో ఉద్యోగం వెతుక్కుని వచ్చి ఏదో సంపాదించి జీవితాన్ని నెట్టుకొస్తున్నవాళ్ళు, ఆశలు పెంచుకుని కలలు కని, కలలని సావకాశం చేసుకోవాలని అప్పులు చేసినవాళ్ళు వీళ్ళందర్లో ఈ ఇరవై మంది ఉండి ఉంటారు.

చైర్మన్ వీళ్ళు పనియ్యడంలేదు. వీళ్ళు చేస్తున్నారు అని ఎలా నిర్ణయించాడు.

నిజంగా పని గురించి కాదు అని తెలుస్తోంది. మరి దేనిగురించి?

చైర్మన్‌కి బోల్డన్ని ఆబ్లిగేషన్స్ ఉంటాయ్, ఇన్‌కమ్ టాక్స్, పెళ్ళాం తరుపు బంధువులు, ఎవరికో ఉద్యోగం ఇవ్వాలి, వాళ్ళని వేసుకోడం కోసం ఎవరి ఉద్యోగమైనా తీసేస్తున్నాడా? అసలు ఉద్దేశం ఏమిటి?

అనంతలక్ష్మి సరిగా పనిచెయ్యటంలేదని, చూచాయగా చెప్పాడు. ఇప్పుడు నేనేం చెయ్యాలి. అనంతలక్ష్మిని పిలిచి నువ్వు సరిగా పనిచెయ్యడం లేదని చెప్పాలా? లేక ఇంకో ఉద్యోగం వెతుక్కోమని చెప్పాలా? నేనేమైనా చెపితే అనంతలక్ష్మి ఎలా రియాక్ట్ అవుతుంది. ఇవన్నీ ఆలోచించి మనసు చిరాకుపడింది. పరధ్యానంగా వెళ్ళి కార్లో కూర్చున్నా, ఎవరో ఇద్దరితో నవ్వుతూ కబుర్లు చెపుతూ బస్సు దగ్గరకి వెళ్తోంది అనంతలక్ష్మి.

అనంతలక్ష్మికి ముప్పైఅయిదేళ్ళుంటాయి. పెళ్ళైంది. ఇద్దరు పిల్లలు, మొగుడు కూడా ఏదో ప్రైవేటు సంస్థలోనే పనిచేస్తున్నాడు. ఇద్దరి జీతాలూ వెరసినా రోజువారీ జీవితంలో వెలితే!

నా మనసంతా రేపు ఈ వార్త అనంతలక్ష్మికి ఎలా చెప్పాలి. నీ పని చైర్మన్‌కి నచ్చలేదు అని చెపితే దానర్థం నిన్ను ఉద్యోగంలోంచి తీసేస్తారు అని చెప్పడమేగా అసలు ఆ వార్త ఎలా తీసుకుంటుంది? ఏడుస్తుందా? ఇప్పుడు నాకెవ్వరు ఉద్యోగం ఇస్తారు అని వాపోతుందా? ఎనిమిదేళ్ళు పనిచేసాక పనిలోంచి తీసేసారంటే? ఎవరైనా అవమానించారా, తనని పనిలో పెట్టుకుంటారా? ఎందుకు పనిలోంచి తీసేస్తున్నారు. పనిచెయ్యడం బాగా లేదంటే సరిపోతుందా? ఎన్నేనా అడగచ్చు, ఆఖరికి నే పని బాగా చేస్తానో చెయ్యనో నువ్వక్కడ చెప్పలేదా? అసలు నువ్వెవరిని పనిలోంచి తీసెయ్యడానికి అని తిరగబడచ్చు.

ఆలోచిస్తున్నకొద్దీ అనంతలక్ష్మితో ఈ విషయం చెప్పడం కష్టమైన పనే అనిపిస్తోంది. కానీ చెప్పక తప్పదు. ఈ విషయాన్ని చైర్మన్ చెప్పడు. వేసుకునేటప్పుడు మాత్రమే అతని ప్రమేయం.

ఆ రాత్రి సరిగ్గా నిద్రపట్టలేదు. ఎప్పుడో తెల్లారాక నిద్రపట్టింది. పొద్దున్నే "ఒరెయ్ నాన్నా స్కూలు టైమైంది" అంది కూతురు. ఇంకోప్పుడైతే నవ్వేసేవాడిని, కానీ ఈరోజు మౌనంగా లేచి మొహం కడుక్కుని, కారుతీసి కూతుర్ని తీసుకెళ్ళి కాన్వెంటు దగ్గర దింపాను. లోపలికెళుతూ "బై" అంది వెనక్కి తిరిగి. అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది దీని టర్మ్ ఫీజు పన్నెండువేలు కట్టాలి.

అనంతలక్ష్మికి పిల్లలున్నారు. వాళ్ళూ చదువుతు ఉండి ఉంటారు. వాళ్ళకి ఫీజులు కట్టాలి. వాటికి నెలనెలా జీతమే ఆధారం. అన్నీ లింకే, లింకు తెగుతుంది. మళ్ళీ అతుకెక్కడో అతుక్కుంటుందనే నమ్మకం ఏమిటి? ఇదొక్కటే లింకా, ఇంటి అద్దె లేదా బేంక్ ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్సు. ఏది ఆగినా, భయమే, జీవితం చిరిగినట్టే.

రాత్రి నిద్రలేక బద్ధకంగా ఉండి మార్నింగ్ వాక్‌కి వెళ్ళలేదు. అనంతలక్ష్మిని తలుచుకుంటే కొంచెం జాలివేస్తోంది. ఇప్పుడు ఉద్యోగం ఎవరిస్తారని కాదు. అక్కడ ఎలా ప్రూవ్ చేసుకోవాలి? ఆ రోజుల్లో యంగ్‌గా ఉత్సాహంగా ఉంది. ఏదో చేయాలని నేర్చుకోవాలని తపన ఉండేది. అందుకే ఏ పని చెప్పినా చేసేసేది. ఇప్పుడు సంసారం, పిల్లలు, అవసరాలు పెరిగి శలవులు పెట్టక తప్పడం లేదు. అంతంతమాత్రం చేస్తుంటే పనిసరిగా చేయడం లేదనడం అన్యాయమేమో?

అనంతలక్ష్మి వెళ్ళిపోతే, అలాపని చేసేవాళ్ళు దొరకరు. మళ్ళీ కొత్తవాళ్ళు వాళ్ళని ట్రైన్ చెయ్యాలి, వాళ్ళు ట్రైన్ అయేవరకూ తనే ఆ పని చెయ్యాలి. ఇన్నాళ్ళూ వాళ్ళని ట్రైన్ చేసాక, ఇప్పుడు కాస్త పని గాడిలో పడింది. నా పని పెరుగుతుంది. అన్న చికాకు నాకుంది.

నెలనెలా జీతం లేకుండాపోతుంది అన్న ఆవేదన ఆమెకి ఎంతుంటుందో? ఈ జీతం చూసే మా ఆయన నన్ను పెళ్ళాడాడు. ఇప్పుడు అది లేదంటే? ఆయనేం చేస్తాడో?

అనంతలక్ష్మి మొగుడు అనంతలక్ష్మిని వదిలేస్తాడా? ఇప్పటికి మూడుద్యోగాలు మారాడా? అది దెబ్బలాట వేసుకుని ఇరుకు చెప్పులు విడిచేసినంత తేలికగా ఉద్యోగాలు మారాడు. ఏది చూసుకుని? ఆ ఆత్మస్థైర్యం ఎక్కడినుంచి వచ్చింది. భార్య ఉద్యోగం, రాబడి ఆ జీతం చూసుకుని కాదూ, ఆ బుర్ర తిరుగుడికి అలవాటు పడిన, అతను పెళ్ళానికి మాత్రం తలవంచుతాడా? వంచక ఏం చేస్తాడు? ఏం చెప్పినా వింటాడా? అనంతలక్ష్మిని వదిలేస్తాడా?

అన్నింటికీ మించి అనంతలక్ష్మి ఏం చేస్తుంది, ఈ మొగుడితో విసిగి, పిల్లలు భారమై, ఉన్న ఉద్యోగం ఉడిగి ఏదేనా అఘాయిత్యం చేస్తుందా?

ఏదేనా జరగవచ్చు. ఈ విషయాన్ని అనంతలక్ష్మితో చెప్పడం ఎలా? ఈ విషయం చెప్పిన వెంటనే ఒప్పేసుకుని బుద్ధిగా ఇంటికెళ్ళిపోదు. అది అర్థం అవుతోంది, కోపం రావచ్చు, ఏడుపురావచ్చు, అప్‌సెట్ అవచ్చు. నువ్వెవడివి నన్ను తీసెయ్యడానికి ఛైర్మన్‌తో మాట్లాడతాననవచ్చు. అప్పుడు తనేం చెయ్యాలి ఏం చేస్తే తన ఎఫిషెన్సీ తెలుస్తుంది.

ఈ విషయం చెప్పాక తనని గౌరవిస్తుందా! డిపార్టుమెంట్‌లో పరిస్థితి ఏమిటి? అందరూ అనుమానంగా చూస్తారు. ఎదిరిస్తారు. ఛైర్మన్ తనని ఇరుకున పెట్టాడు. దీన్ని ఎలా ఎదుర్కోవాలి?

అనంతలక్ష్మి ఏదేనా తప్పుచేస్తుందా? అని వెదుకుతున్నాడు. ఏడేళ్ళనుండి చేస్తున్న పని ఎక్కడా తప్పుదొరకడం కష్టం. ఆమెకి అప్పగించిన పని చాలా కేజువల్‌గా చేసుకుపోతోంది.

చాలా ఆలోచించి, రిహార్సల్ వేసుకున్నాక నీకు పనొచ్చా నువ్వు సీనియర్‌వి ఇంకే సంస్థలోనైనా బాగా రాణిస్తావు. ఇక్కడ కొంత స్టాపుని తీసేసి ఖర్చు తగ్గిద్దామనుకుంటున్నారు. అందుకే ఈ ఏర్పాటు - నీకు మూడు నెలలు సేలరీ కాంపన్‌సేషన్ ఇస్తారు. నీకు మిగిలిన ఎర్నడ్ లీవుకి కేష్ ఇచ్చేస్తారు. నీకు తెలిసిన చోట వేకెన్సీలుంటే చెప్పు, ఛైర్మన్ రికమెండ్ చేస్తారు అని బుజ్జగించాలి. ఆమె అప్‌సెట్ అవకుండా చూడాలి. ఈ ఆలోచనలతో అయిదురోజులు గడిచింది. ఇది ఆమెకి చెప్పేవరకూ నాకు శాంతిలేదు. రేపే విషయం ఆమెకి చెప్పి, ఆమెకి చెప్పినట్లుగా ఛైర్మన్‌కి చెప్పాలి.

రేపు చెప్పాలని నిర్ణయించుకున్న తర్వాత కాస్త తేలికపడ్డ మనసుతో కార్లో కూర్చున్నా, అప్పుడే ప్యూను వచ్చి, మిమ్మల్ని ఎడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసర్‌గారు రమ్మన్నారు అన్నాడు. అనంతలక్ష్మికి చెప్పానా లేదా? అని అడుగుతాడేమో? ఏం చెప్పాలా అని ఆఫీసులో అడుగుపెట్టా.

అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసర్ "రండి రండి ఈ కవరు ఛైర్మన్‌గారు మీకివ్వమన్నారు" అన్నాడు.

డిస్పాచ్ బుక్కులో సంతకం పెట్టి కవర్ తీసుకున్నాను. కవరు నా పేరు మీదే ఉంది. క్రింద హెడ్ ఆఫ్ ది డిపార్ట్‌మెంట్ అని ఉంది.

డిపార్టుమెంటులో అందరూ వెళ్ళిపోయారు. ఈ కవరు ఇంటికి కూడా ఎందుకు, అని డిపార్టుమెంటు కెళ్ళాను. నా రూములో కెళ్ళి సీటులో కూర్చుని కవరులో ఏ కంటెంటు ఉందో తెలుసుకుంటే రేపు ప్లాను చేసుకోవచ్చు అని కవరు విప్పాను.

కవరులో లెటరు నాకే ఎడ్రసు చేసి ఉంది. నేను చేసిన సర్వీసుకి కృతజ్ఞతలు ఉన్నై.

నా మూడు నెలల జీతం చెక్కుంది. ఇన్నాళ్ళూ ఆలోచించిందంతా కళ్ళముందు గిర్రున తిరిగింది.

ఏం చెయ్యాలి? కిం కర్తవ్యం!

ఇంతలో ఫోను మోగింది. అవతల ఛైర్మెన్ 'ఇది బోర్డ్ ఆఫ్ డైరెక్టర్ల డెసిషన్. డిపార్టుమెంటులో ఎవరు సరిగా పనిచేయకపోయినా డిపార్ట్ మెంటు హెడ్‌దే బాధ్యత అంటున్నారు.' అని ఫోను పెట్టేసాడు. అందులో సారీ లేదు. అంటే నా కర్ధం అయిపోయింది. ఇది అతని నిర్ణయమే అని. నేను కవరు తీసుకోగానే ఫోను వచ్చింది అంటే. ఎంత ప్రిప్లాన్డ్‌గా జరిగిందో అర్ధమయింది.

●●●

Click here to share your comments on this story